

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **npor. Ing. V. M.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená Mgr. Janem Vargou, advokátem,
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ve věcech
kázeňských,**
sídlem Lidické náměstí 9, 401 79 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020, č. j. KRPU-16003-10/ČJ-2020-0400KR-PK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2020, č. j. KRPU-16003-10/ČJ-2020-0400KR-PK, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu ve věcech kázeňských (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 12. 2019, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

KR-630/2019, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání kázeňského přestupku podle § 186 a § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), kterého se dopustila tím, že dne 22. 10. 2019 kolem 8:00 hodin v budově dálničního oddělení Řehlovice odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen „DO“) po vzájemné verbální komunikaci se zástupcem vedoucího DO npor. Ing. Bc. P. se z důvodu onemocnění dítěte odmítla uvedeného dne zúčastnit prověřkových střelb a po odmítnutí i náhradního termínu s jinou skupinou dne 6. 11. 2019, projevila svou nevoli vůči němu nejméně slovy: „*Prdel si dělej z trampolíny*“. Tím jednala v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 2 písm. a) a čl. 3 odst. 5 závazného pokynu policejního prezidenta č. 181 z roku 2016, kterým se stanoví základní pravidla chování, služebního jednání a služební zdvořilosti v Policii České republiky (dále jen „pokyn č. 181“) a dále s bodem 4 písm. b) přílohy č. 1 k rozkazu policejního prezidenta č. 154 z roku 2011, o profesní etice Policie České republiky (dále jen „Etický kodex“). Úmyslně tak porušila základní povinnosti příslušníka ve smyslu § 45 odst. 1 písm. a) a e) zákona o služebním poměru porušením služební kázně podle § 46 odst. 1 téhož zákona. Proto byl žalobkyni dle § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 2 % na dobu jednoho měsíce. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a uložil povinnost žalovanému uhradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že v průběhu dokazování bylo vycházeno pouze z výpovědí jednotlivých svědků celé události, které jsou však rozporné a nejasné. Zdůraznila, že výrok, který měla adresovat npor. Ing. Bc. P., pronesla pouze neadresně. Trvala na tom, že pronesla větu „*dělejte si tady prdel z plastelíny a ne ze mě*“, nikoli „*prdel si dělej z trampolíny*“. Podotkla, že její výrok byl pronesen v nadsázce a nebyl nikomu adresován a byl pronesen pouze k odlehčení celé vyhrčené situace. Ze žádné svědecké výpovědi nevyplývá opak, když jednotliví svědci událost popsali rozdílně. Tvrdí-li se tak v napadeném rozhodnutí, že byl ve výpovědích zjištěn rozpor ohledně slov trampolína a plastelína, který je však irelevantní, jelikož podstatný je pouze nezdvořilý verbální projev vůči nadřízenému, domnívala se žalobkyně naopak, že se jedná o zcela zásadní rozpor. Neexistuje-li vůbec jednoznačný důkaz, která slova měla žalobkyně použít, nelze mít ani za prokázané, že by tato slova měla být směřována konkrétní osobě. Přestože žalobkyně nepopírala, že vyslovila vulgární výraz, nesouhlasila s tím, že by ho prohlásila vůči konkrétní osobě, ba ani tak zřetelně a veřejně, že by se dalo uvažovat o porušení etických pravidel, tím spíše už vůbec ne o určité společenské škodlivosti tohoto jednání. Konstatovala, že jeden jí vyslovený výraz, který ani jednotliví svědci nebyli schopni věrně reprodukovat, nepředstavuje jednání porušující vnitřní předpisy policie, které by bylo schopné přivodit jakoukoli újmu, byť jen morální. Domnívala se, že samotné vyslovení výrazu, který je sice vulgární, avšak není příslušníkem pronesen veřejně a adresně, nezakládá automaticky a bezvýhradně odpovědnost za porušení etických pravidel policie.
3. Dále poukázala na to, že situace na DO, kde byla zařazena k výkonu služby, byla z jejího pohledu naprosto nesnesitelná, neboť čelila již delší dobu šikaně ze strany svých nadřízených. Uvedla, že na šikanózní jednání npor. Ing. Bc. P. vůči její osobě upozornila příslušné orgány již před incidentem ze dne 6. 11. 2019.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl odmítnutí žaloby, případně zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že ze všech indicií má za to, že žalobkyně podává žalobu proti prvostupňovému rozhodnutí, ačkoli o existenci odvolacího rozhodnutí žalobkyně věděla. Přesto je samotná žaloba koncipována tak, jako by odvolací rozhodnutí ani neexistovalo.
5. Žalovaný zdůraznil, že žaloba neobsahuje ani jeden konkrétně formulovaný žalobní bod, který by jednoznačně směřoval vůči rozhodnutí o odvolání. Námitka žalobkyně směřující proti způsobu hodnocení svědeckých výpovědí je příliš obecná a neoznačuje důkazy. K této námitce žalovaný uvedl, že na základě odvolání ve smyslu § 190 odst. 7 zákona o služebním poměru přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo.

Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

6. V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že v její žalobě jsou obsaženy skutkové a právní důvody, které ji k podání žaloby vedly, a následně jasně vylíčila i skutkové okolnosti, které případu bezprostředně předcházely.

Ústní jednání

7. Právní zástupce žalobkyně při jednání soudu konaném dne 25. 5. 2022 konstatoval, že správní řízení trpělo procesními a hmotněprávními nedostatky. Namítal, že správní orgány nedostatečně hodnotily důkazy, zejména skutečnost, že někteří svědci vnímali situaci jinak než jiní, a není tak zřejmé, jaký výrok měla žalobkyně pronést. Zdůraznil, že nebyla zohledněna subsidiarita trestního stíhání. Konstatoval, že se příslušníci policie spolu běžně baví i prostřednictvím vulgárních výroků. Poukázal, byť to v posuzované věci nehraje roli, na dlouhodobé špatné vztahy na pracovišti, díky kterým nakonec žalobkyně byla donucena od policie odejít. Poznamenal, že ještě před odchodem od policie byla žalobkyně přeřazena na jiné oddělení, které bylo rizikovým pracovištěm. Následkem celé situace je psychiatrické léčení žalobkyně. Uvedl, že žalobkyně zvažuje i podání žaloby na ochranu osobnosti proti Policii České republiky. Zdůraznil, že osoby, které se cítí být dotčeny neadresným výrokem žalobkyně, ve skutečnosti jejím výrokem vůbec dotčeny nebyly. Konstatoval, že výpovědi svědků provedené v správním řízení nebyly jednoznačné a neprokazují, jaký výrok žalobkyně vyslovila. Zdůraznil, že svědci T. a P. byli osobami, které měly se žalobkyní problémy, přičemž poukázal např. na nezákonnou kontrolu těchto osob při dodržování dočasně práce neschopného příslušníka, což se žalobkyni nelíbilo a toto řešila. Uvedl, že ostatní vyslechnutí svědci, kteří vypovídali ve správním řízení, mají s vedoucí oddělení a jejím zástupcem dobré vztahy, a proto byly jejich výpovědi takového vyznění. Právní zástupce uzavřel, že výrok žalobkyně není kárným proviněním, a to s ohledem na okolnosti dané věci a osoby, kterých se měl údajný výrok žalobkyně týkat. Při jednání právní zástupce žalobkyně navrhl výsledky svědků slyšených ve správním řízení. Navrhla, aby soud zrušil obě rozhodnutí správních orgánů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. Pověřená pracovnice žalovaného upozornila na to, že žalobní petit je zmatečný, neboť je žalobkyní navrhováno zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a nikoli rozhodnutí žalovaného. Byla toho názoru, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod týkající se žalobou napadeného rozhodnutí. Dále poznamenala, že žalobkyně ukončila služební poměr dne 30. 4. 2022 o své vůli. Navrhla proto zamítnutí žaloby.
9. Soud při jednání k návrhu žalobkyně provedl dokazování listinou „Opětovné vyrozumění“ ze dne 18. 11. 2019, č. j. KRPU-175693-17/ČJ-2019-040066-UL, ze které vyplynulo, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kontrola dodržování léčebného režimu žalobkyně npor. Bc. T. a npor. Ing. Bc. P. za účasti Mgr. P. byla vyhodnocena odborem vnitřní kontroly po zjištění skutkového stavu jako nestandardní. Soud dále k návrhu žalobkyně provedl dokazování vyrozuměním o ukončení šetření podnětu ze dne 10. 11. 2019 vyhotoveným Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, odborem vnitřní kontroly, ze dne 28. 11. 2019, v němž je uvedeno, že šikanózní chování nadřízených služebních funkcionářů vedoucí DO npor. T. a jejího zástupce vůči žalobkyni nebylo na základě zjištěných skutečností prokázáno. Soud též k návrhu žalobkyně provedl dokazování stanoviskem k podnětu ze dne 11. listopadu 2019 datovaným dnem 2. 12. 2019, v němž ombudsman Policie České republiky formuloval závěr, že provedení kontroly dodržování režimu dočasně práce neschopné příslušnice – žalobkyně, a to dne 26. 9. 2019, nepředstavuje zneužití práva za účelem poškození žalobkyně.

10. Soud při jednání vyhlásil usnesení, kterým neprovedl k návrhu žalobkyně dokazování výsledky svědků slyšených ve správním řízení, a to pro nadbytečnost. Soud v tomto směru podotýká, že svědci, kteří byli slyšeni ve správním řízení, vypovídali po řádném poučení ze strany správního orgánu I. stupně, jejich výpovědím byl přítomen zástupce žalobkyně, který svědkům pokládal otázky. Výpovědi svědků, které byly provedeny ve správním řízení, tak soud shledal jako dostatečné pro rozhodnutí věci.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud nejprve s ohledem na námitky žalovaného zdůrazňuje, že podle § 69 s. ř. s. platí, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni. Soud proto v souladu s tímto ustanovením jako žalovaného určil ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ve věcech kázeňských, který rozhodoval o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 12. 2019, č. j. KR-630/2019.
14. Zároveň soud k námitkám žalovaného uvádí, že žaloba obsahovala řádný žalobní bod, neboť žalobkyně namítala, že nebylo prokázáno, že by se kárné jednání, za které jí byl uložen kázeňský trest, vůbec mělo stát. Jinými slovy, žalobkyně namítala nedostatky ve zjištění skutkového stavu. Soud proto uzavírá, že žalobu shledal projednatelnou.
15. Soud připomíná, že žalobkyni byl uložen kázeňský trest za kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru, podle něhož je kázeňským přestupkem

zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku.

16. Podle § 51 odst. 1 písm. b) zákona o služebním poměru se příslušníkovi ukládá kázeňský trest snížení základního tarifu až o 25 % na dobu nejvýše 3 měsíců.
17. Podle § 45 odst. 1 písm. a) a e) téhož zákona je příslušník povinen dodržovat služební kázeň a pravidla služební zdvořilosti. Podle § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru spočívá služební kázeň v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů.
18. Konkrétně měla žalobkyně porušit čl. 1 odst. 1 a čl. 2 písm. a) a čl. 3 odst. 5 pokynu č. 181, v nichž je stanoveno, že policista je povinen řídit se ustanoveními Etického kodexu, v souladu se zákonem o služebním poměru dodržovat pravidla slušného chování, společenského vystupování a služební zdvořilosti i vhodný jazykový styl v případě ústní komunikace. Dále žalobkyně měla jednat v rozporu s bodem 4 písm. b) Etického kodexu, kde je uvedeno, že závazkem vůči ostatním příslušníkům Policie České republiky je dbát, aby vztahy byly založeny na základě profesní kolegiality, vzájemné úcty a respektování zásad slušného a korektního jednání; jakékoliv formy šikanování a obtěžování ze strany spolupracovníků či nadřízených jsou vyloučeny.
19. Soud se poté zabýval stěžejní námitkou žalobkyně, že správní orgány vycházely pouze z výpovědi jednotlivých svědků celé události, které jsou však rozporné a nejasné. Zároveň zdůraznila, že výrok, který měla adresovat npor. Ing. Bc. P., pronesla pouze neadresně, neboť pronesla větu „*dělejte si tady prdel z plastelíny a ne ze mě*“, nikoli „*prdel si dělejte z trampolíny*“. Konstatovala, že její výrok byl pronesen v nadsázce a nebyl nikomu adresován a byl pronesen pouze k odlehčení celé vyhrocené situace, přičemž ze žádné svědecké výpovědi nevyplývá opak, když jednotliví svědci událost popsali rozdílně.
20. Důležité je tedy zhodnotit, zda jsou výpovědi svědků rozporné a nejasné a zda byl správními orgány dostatečně zjištěn skutkový stav ohledně toho, jaký výrok žalobkyně pronesla. Všichni svědci, kteří byli dne 22. 10. 2019 přítomni poradě na DO, uvedli, že se tohoto dne v 7:30 hodin konala porada, které se účastnili žalobkyně, npor. Ing. Bc. P., npor. Bc. T., nprap. S., prap. K. a prap. A. Z obsahu výpovědí svědků i samotné žalobkyně lze shrnout, že na poradu žalobkyně přišla v civilním oblečení a na otázku zástupce vedoucího DO npor. Ing. Bc. P., proč není oblečena ve služebním stejnokroji, žalobkyně odpověděla, že jí onemocnělo dítě a že s ním potřebuje jít k lékaři. Dále npor. Ing. Bc. P. sdělil žalobkyni, že se toho dne konají prověřkové střelby a pokud je žalobkyně neabsolvuje do konce kalendářního roku, musela by se podrobit vícedennímu školení. Několik minut po konci porady se žalobkyně dostavila k místnosti dozorčí služby, do které však nevstoupila, a prostřednictvím okénka dále hovořila s npor. Ing. Bc. P. o termínech střelby. Následně cca v 8:00 hodin při odchodu žalobkyně měla pronést inkriminovanou větu, za kterou je kárně postižena. Do této doby je popis situace ze strany svědků i žalobkyně prakticky totožný a lze z něj vycházet. Svědci se liší se žalobkyní v tom, jakou větu měla žalobkyně při odchodu z budovy vyslovit.
21. Svědkyně T., Š., K. a S. uvedli, že žalobkyně měla říct: „*Prdel si dělejte z trampolíny*“, svědek npor. Ing. Bc. P. vypověděl, že žalobkyně měla vůči němu říct: „*Prdel si dělejte z trampolíny a ne ze mě*“. Svědek A. uvedl, že žalobkyně řekla následující větu: „*L. dělejte si prdel z trampolíny a ne ze mě*“. Svědci K. a Š. přitom připustili, že neví, zda žalobkyně řekla „*Dělejte*“ nebo „*Dělejte*“. Soud podotýká, že sama žalobkyně uvedla, že si povzdychla: „*Dělejte si tady prdel z plastelíny a ne ze mě*“.

22. Svědek G. vypověděl, že toho dne vůbec nebyl ve službě a svědek J. vůbec neslyšel, že by žalobkyně toho dne po poradě řekla vůči komukoliv cokoli urážlivého či vulgárního.
23. Ze všech výše uvedených výpovědí svědků, kteří potvrdili, že z úst žalobkyně slyšeli vulgární výraz, plyne, že žalobkyně vyslovila větu přinejmenším ve znění: „Prdel si dělej z trampolíny“. Soud se proto shoduje se správními orgány v tom, že provedené svědecké výpovědi, které jsou řádným důkazním prostředkem, potvrdily, že žalobkyně dne 22. 10. 2019 kolem 8:00 hodin vyslovila větu ve znění: „Prdel si dělej z trampolíny“. Soud se ztotožňuje rovněž s tím, že tři ze šesti svědků vypověděli, že svůj vulgární a neuctivý výrok adresovala přímo zástupci vedoucího DO npor. Ing. Bc. P. I dle názoru soudu je proto z dokazování provedeného ve správním řízení prokázáno, že výrok žalobkyně byl určen zástupci vedoucího DO a směřoval vůči němu, a byl tedy adresný. Tomu nasvědčuje podle přesvědčení soudu též okolnost, že žalobkyně daný výrok pronesla poté, co se neshodla s npor. Ing. Bc. P. ohledně termínu účasti žalobkyně na prověřkových střelbách, a jednalo se tedy o reakci na emočně vypjatou situaci a komunikaci mezi žalobkyní a zástupcem vedoucího DO. V posuzované věci je tak rozhodující způsob komunikace, který žalobkyně zvolila, a to, že její výrok směřoval vůči nadřízenému, aniž by jej musela výslovně jmenovat, za přítomnosti ostatních příslušníků policie. V projednávané věci totiž žádný provedený důkaz nepotvrdil, že by žalobkyně měla svůj výrok směřovat vůči komukoliv jinému než směrem k npor. Ing. Bc. P., nebo že by potvrdil, že výrok žalobkyně měl být pouze povzdechem, který nebyl namířen vůči žádnému přítomnému policistovi.
24. Z výše uvedeného je zároveň zřejmé, že je vyvráceno tvrzení žalobkyně, že místo slova „trampolína“ použila slovo „plastelína“. Současně soud pro úplnost poznamenává, že pro posouzení věci není nijak významné, zda žalobkyně použila slovo „trampolína“, nebo „plastelína“, neboť pro hodnocení toho, zda se žalobkyně dopustila kázeňského přestupku, je rozhodný vulgarismus, tedy slovo „prdel“, a to, že jej měla vyslovit před ostatními příslušníky policie a vůči nadřízenému.
25. Soud proto shrnuje, že jednání žalobkyně spočívající v tom, že vyslovila větu přinejmenším ve znění: „Prdel si dělej z trampolíny“, svědčí o hrubém charakteru neslušnosti nejen z vlastního projevu vůči nadřízenému, ale i ve vztahu k prostředí, kde byl vysloven, tedy na DO před ostatními přítomnými příslušníky. Žalobkyně jí vytýkaným výrokiem tudíž cíleně a vědomě komunikovala s nadřízeným ve služební věci pomocí vulgarismu a taková forma komunikace u Policie České republiky není mezi nadřízeným a podřízeným přípustná, neboť je v rozporu se zásadami, jak by se měl příslušník při jednání s nadřízeným chovat a hovořit, a je též v rozporu s povinnostmi policisty při vzájemné komunikaci mezi nadřízeným a podřízeným. Lze proto uzavřít, že žalobkyně jí vytýkaným jednáním, které je nutno hodnotit jako neslušné a v rozporu se služební zdvořilostí definovanou v čl. 1 odst. 2 a v čl. 3 odst. 5 závazného pokynu č. 181, zaviněně porušila služební kázeň, čímž se dopustila kázeňského přestupku ve smyslu § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru.
26. Žalobkyně naplnila i materiální stránku kázeňského přestupku. K dané problematice, byť ve vztahu k obecným přestupkům, se nejednou vyjádřil Nejvyšší správní soud a jeho závěry jsou při zohlednění specifik kázeňských přestupků aplikovatelné i v projednávané věci. Nejvyšší správní soud uvedl, že pro trestnost jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, musí být naplněna i jeho materiální stránka. Za přestupek je považováno takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně, přičemž jde o takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti být i v nepatrné míře. Lze tedy vycházet z předpokladu, že jednání, jehož Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Tento předpoklad by však nenastal za situace, kdy se k jednání, které naplnilo formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. V takovém případě by nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, a jednání by tak nemohlo být za přestupek označeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, publ. pod č. 2011/2010 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52).

27. S ohledem na právě uvedené jsou správní orgány povinny zkoumat, zda lze určité jednání označit za kázeňský přestupek a zda došlo k naplnění nejen formálního, nýbrž i materiálního znaku kázeňského přestupku. Za kázeňský přestupek je přitom považováno zaviněné porušení služební povinnosti, nejde-li o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu (§ 50 odst. 1 zákona o služebním poměru). Materiální stránkou kázeňského přestupku příslušníka bezpečnostního sboru je tedy služební kázeň. Jak je již výše uvedeno, žalobkyně svým jednáním naplnila skutkovou podstatu vytýkaného kázeňského přestupku ve všech jeho znacích, neboť jí vytýkaným výrokem cíleně a vědomě komunikovala s nadřízeným ve služební věci pomocí vulgarismu a taková forma komunikace u Policie České republiky není mezi nadřízeným a podřízeným přípustná, neboť je v rozporu se zásadami, jak by se měl příslušník při jednání s nadřízeným chovat a hovořit, a je též v rozporu s povinnostmi policisty při vzájemné komunikaci mezi nadřízeným a podřízeným. Za této situace je dle soudu zjevné, že v případě žalobkyně nebyly přítomny významné okolnosti, které by vyloučily, aby byl jednáním žalobkyně porušen nebo ohrožen zákonem o služebním poměru chráněný zájem, a to služební kázeň. Takovými okolnostmi nemohou být dlouhodobě špatné vztahy na DO, neboť ani žalobkyní popisované špatné vztahy mezi kolegy na DO ji neopravňovaly k pronesení vulgárního výroku, který vyslovila mezi ostatními příslušníky policie vůči nadřízenému. Pokud žalobkyně byla vystavena šikaně ze strany nadřízených, bylo třeba tuto situaci řešit jinými prostředky (např. stížností na chování nadřízených příslušníků). Řešením takové situace v bezpečnostním sboru, kde platí princip subordinační, však nemůže být vulgární komunikace vůči ostatním příslušníkům bezpečnostního sboru. Žalobkyní popisovaná špatná situace na DO a její vyhrcoené vztahy s nadřízenými tudíž neznamenají, že by nebyl naplněn materiální znak kázeňského přestupku. Námitky žalobkyně proto soud neshledal důvodnými.
28. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu shledal v mezích uplatněných žalobních bodů nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a ani jejich náhradu nepožadoval. Proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. května 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu